

متن پرسش

با عرض سلام و وقت بخیر: استاد مشکلی که بنده دارم این است که بعد از مقداری مطالعات معرفتی و طاعات و عبادات وهمی سراغ بنده می آید و تصویری از بنده خوبی بودن و درست بودن به من دست می دهد و فکر می کنم بزرگان هم همین شکل بوده اند با ریاضت و سنی بیشتر حتی برخی مواقع خودم را فردی دارای کرامت و مستجاب دعا تصور می کنم، با اینکه می دانم همه اش توهم است و گناهان خودم را می دانم و تا آخر عمر هم توبه کنم آن گناهان پاک نمی شود اما نمی توانم از این وهم و غرور رها بشم که البته می دانم وهم اینکه تو بنده خوبی هستی از فریب های شیطان است. لطفا جهت رفع اش راهنمایی بفرمایید. آیا برای رفع به جای مطالعه ی معارف به تهذیب بیشتر نفس پردازم موثر است؟ و یا شاید وسعت بنده در حد این معارف (مانند سیر شما) نیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: می بینید که در موقعی که شرایط، شرایط رجوع به حق است - مثل نماز - کم دارید پس معلوم می شود راه بسیاری در پیش است. ملاک انسان در قرب و بُعد الهی بودن، حضور قلب است نه انبوه اطلاعات. موفق باشید